

POSTANOWIENIE

Dnia 30 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Sobutka (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Adam Tomczyński

Kazimierz Tomaszek (ławnik Sądu Najwyższego)

w sprawie prokuratora Prokuratury Okręgowej w W.- S. S.
po rozpoznaniu w Izbie Dyscyplinarnej na posiedzeniu w dniu 30 marca 2022 roku
w przedmiocie właściwości oraz przekazania sprawy sądowi właściwemu
na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. w zw. z art. 171 pkt 1 ustawy z dnia 28 stycznia
2016 r. Prawo o prokuraturze oraz art. 122 pkt 13 ustawy dnia 8 grudnia 2017 r. o
Sądzie Najwyższym

postanowił:

**stwierdzić swą niewłaściwość i przekazać sprawę
dyscyplinarną prokuratora Prokuratury Okręgowej w W. S. S. do
rozpoznania Sądowi Dyscyplinarnemu przy Prokuratorze
Generalnym**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 8 października 2021 r. (sygn. akt PK I SD [...]) Sąd Dyscyplinarny przy Prokuratorze Generalnym na podstawie art. 171 ust. 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze w zw. z art. 22 § 1 k.p.k. podjął zawieszone postanowieniem z dnia 21 lutego 2018 r. postępowanie dyscyplinarne przeciwko S. S., obwinionemu o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 66 ust. 1 dawnej ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (t.j. Dz.U. z 2011 r., poz. 1599) w zw. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k.

W punkcie drugim postanowienia z dnia 8 października 2021 r. Sąd Dyscyplinarny przy Prokuratorze Generalnym, na podstawie art. 145 § 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze w zw. z art. 35 § 1 k.p.k., przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Najwyższemu.

Pismem z dnia 8 marca 2022 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego dla [...] okręgu regionalnego zwrócił się do Sądu Najwyższego z wnioskiem o dokonanie oceny zasadności postanowienia z dnia 8 października 2021 r. Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym w zakresie przekazania sprawy Sądowi Najwyższemu w celu jej rozpoznania. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego dla [...] okręgu regionalnego wskazał, że postępowanie dyscyplinarne przeciwko S. S. zostało wszczęte postanowieniem z dnia 19 maja 2005 r. (sygn. akt SDI [...]) Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym. W związku z powyższym, zdaniem autora pisma, mając na uwadze treść art. 122 pkt 13 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym oraz dokonanej w judykaturze wykładni tego przepisu, zasadnym jest rozważenie decyzji, w przedmiocie właściwości.

Sąd Najwyższy zważył co następuje

Sygnalizację Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego dla [...] okręgu regionalnego z dnia 8 marca 2022 r. należy uznać za słuszną.

Zgodnie z treścią art. 35 § 1 k.p.k. obowiązkiem sądu jest badanie z urzędu swojej właściwości, a w razie stwierdzenia niewłaściwości przekazuje sprawę właściwemu sądowi lub organowi. Z powyższego wynika, że także obowiązkiem Sądu Najwyższego w niniejszej sprawie w pierwszej kolejności jest zbadanie, czy jest właściwym do rozpoznania sprawy.

Sąd Najwyższy w całości podziela wykładnię art. 122 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym, dokonaną przez inne składy tego Sądu w analogicznych sprawach, zgodnie z którą w sytuacji, kiedy dane postępowanie dyscyplinarne zostało wszczęte jeszcze w czasie obowiązywania poprzedniej ustawy i do dnia zmiany przepisów (wejścia nowych przepisów w życie) nie zostało zakończone w danej instancji, wówczas należy stosować przepisy dotychczasowe (zob. postanowienie z 7 maja 2019 r., I DSK 3/19 (Lex nr 2679005), postanowienie z 12 sierpnia 2021 roku, I DSK 13/21 (Lex nr 3230398), czy też postanowienie z 11 stycznia 2022 r., I DSK 17/21 – niepubl.). Postępowanie toczące się przed Sądem Dyscyplinarnym dla Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym, jako sądem dyscyplinarnym pierwszej instancji, nie zakończyło się do dnia 3 kwietnia 2018r. (a więc do dnia wejścia w życie ustawy o Sądzie Najwyższym) – nie zapadło bowiem orzeczenie kończące to postępowanie, czy to formalne, czy też merytoryczne. Jednocześnie czasowa przerwa w jego biegu, która jest istotą instytucji zawieszenia postępowania w rozumieniu art. 22 § 1 k.p.k., w przeciwieństwie do orzeczenia kończącego postępowanie, zawiera w sobie element zamiaru jego kontynuacji i nie unicestwia toku postępowania.

Jedną z reguł intertemporalnych, która znajduje zastosowanie w niniejszej sprawie, jest reguła petryfikacji składu sądu. Zgodnie z ową regułą, sąd właściwy do rozpoznania sprawy według przepisów obowiązujących przed zmianą prawa zachowuje swoją kompetencję do rozpoznania danej sprawy, do jej zakończenia w danej instancji. Końcowym momentem obowiązywania ww. reguły intertemporalnej jest zakończenie postępowania przed tym sądem.

Potwierdzeniem reguły petryfikacji składu sądu jest również reguła stadiów procesowych. Powyższa reguła odnosi się do procesów, które toczą się w momencie zmiany przepisów. Reguła ta jest czasowo ograniczona i zezwala na stosowanie prawa dawnego, do momentu zakończenia postępowania w danej instancji (szerzej na temat ww. reguł intertemporalnych w uchwale składu 7 sędziów SN z 30 września 1998 r., I KZP 14/98, OSNKW 1998, nr 9-10, poz. 42).

W niniejszym przypadku, szczególną uwagę należy zwrócić na fakt, że postępowanie dyscyplinarne przeciwko S. S. przed Sądem Dyscyplinarnym przy Prokuratorze Generalnym zostało zainicjowane postanowieniem z dnia 19 maja 2005 r. (sygn. akt SDI 18/05). Z uwagi na fakt prowadzonego postępowania karnego przeciwko oskarżonemu S. S. o czyny, które jednocześnie mogły wyczerpywać znamiona przestępstwa oraz deliktu dyscyplinarnego, Sąd Dyscyplinarny kilkakrotnie zawieszał i podejmował przedmiotowe postępowanie dyscyplinarne. Główną przesłanką takiego działania była długotrwała przeszkoda w prowadzeniu postępowania w postaci niezakończenia toczącego się postępowania karnego przeciwko obwinionemu. Dopiero dnia 7 czerwca 2021 r., prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w W. IX Wydział Karny Odwoławczy (sygn. akt IX Ka [...]), zakończono postępowanie karne w stosunku do S. S..

Z powyższych rozważań Sądu Najwyższego wynika zatem, że postępowanie dyscyplinarne przed Sądem Dyscyplinarnym przy Prokuratorze Generalnym zostało wszczęte i niezakończone w pierwszej instancji, aż do dnia dzisiejszego, co uzasadnia dalsze jego prowadzenie w świetle przepisów przed zmianą ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym – tj. przez sąd właściwy - Sąd Dyscyplinarny przy Prokuratorze Generalnym.

Biorąc pod uwagę całokształt wywodów poczynionych na tle niniejszego postępowania, Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.